

متن پرسش

سلام علیکم: واقعاً علت اینکه برخی مسئولان در نظام، با وجود اینکه امکانات و سرمایه های کشور و انقلاب را در دست دارند، اما تا مسئولیت شان تمام می شود یا همان ایام مسئولیت، رفتار مخالف مابانه و به شکل اپوزسیون نشان می دهند و رسماً بی منطقی و ارتجاع به خوی اشرافی پیش از انقلاب و بازی در زمین نفوذ دشمن را اجرا می کنند و سخنان عجیبی می گویند. این چه بدعتی است که رئیس جمهور کشور با این میزان از اختیارات و سماحت مردم و رهبری مقابلش و کارنامه ضعیف ویژه در عرصه اقتصادی که جان مردم را به لب رسانده است، با حالتی عجیب و مایه شادی دشمنان، می ایستد و از تشریفاتی بودن انتخابات می گوید و رسماً چنین اضطراب عقیدتی و اخلاقی را ایجاد می کند. این مورد چه علتی دارد و آیا یکی از دلایلش سکوت و انفعال و اقدام درست و عقلایی ما برای روشنگری نیست کما اینکه آن زمان که رهبری مدام از خطر اندولس شدن ایران و تهاجم فرهنگی می گفت و در عوض رییس وقت جمهور آمد و گفت ما راهکار توسعه و رشدمان واقعاً لیبرالیسم است، سکوت کردیم و امید برای زدن این حرفها در جامعه بالاتر رفت و بعداً ثمرش را در قضایای بعدی ویژه در برجام و تصویب عجیبش دیدیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: درست می فرمایید ولی به این نکته نیز فکر کنید که ما در دوره های گذشته از آن جهت که سیاسیون مان هنوز به آن بلوغی که در بستر روح انقلاب سیاستمداری کنند، نرسیده اند و هنوز سیاستمداران تراز انقلاب آن طور که شایسته باشد به ظهور نیامده که حداقل از معارف اصیل قرآنی بی بهره نباشند. به فرمایش آیت الله جوادی، همان طور که حکمت متعالیه پشتوانه ی معرفتی انقلاب اسلامی است؛ سیاست متعالیه نیز که در رابطه با حکمت متعالیه است، باید به صحنه آید. موفق باشید